

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116208868
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6116208868.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 911 01 Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej X. Q., S. X. L. XXXX, XXX XX M. M., V. XX, zastúpenej JUDr. Ing. Danielou Trajtel'ovou, advokátkou, 974 01 Banská Bystrica, Komenského 10/C, o zaplatenie 6.239,59 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.829,72 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 787,80 Eur od 29. apríla 2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 315,12 Eur od 29. apríla 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. mája 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júna 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júla 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. augusta 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. septembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. októbra 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. novembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. decembra 2016 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. januára 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. februára 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. marca 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. apríla 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. mája 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júna 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júla 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. augusta 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. septembra 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. októbra 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. novembra 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. decembra 2017 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. januára 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. februára 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. marca 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. apríla 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. mája 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júna 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. júla 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. augusta 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. septembra 2018 do zaplatenia, zo sumy 157,56 Eur od 16. októbra 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Žalobca má nárok na náhradu trov 86,86 % konania od žalovanej.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiada uložiť žalovanej zaplatiť mu sumu 6.239,52 Eur s úrokom z omeškania z titulu zmluvy o úvere. Rozsudkom č. k. 10C/119/2016-82 zo dňa 20. decembra 2016 uložil súd žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 6.239,52 Eur s príslušným úrokom z omeškania a v časti úroku z omeškania za deň 2. februára 2016 žalobu zamietol. Súd vyhodnotil zmluvu strán ako bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. pre absenciu uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru

a termínu splatnosti jednotlivých splátok, na základe čoho mal žalobca nárok len na vrátenie zvyšku neuhradenej istiny úveru vo výške žalovanej sumy. Pretože strany v zmluve riadne nedohodli splatnosť jednotlivých splátok, stal sa celý dlh žalovanej splatným v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka na základe výzvy žalobcu na vrátenie peňažných prostriedkov zo dňa 14. januára 2016 v lehote 15 dní od jej odoslania (t.j. dňa 2. februára 2016). Do omeškania sa žalovaná dostala nasledujúci deň (3. februára 2016), a preto žalobcovi patrí úrok z omeškania len od tohto dátumu.

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/224/2017-114 zo dňa 28. marca 2018 rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 6.239,52 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Ohľadne splatnosti úveru uviedol, že výzvu žalobcu zo dňa 14. januára 2016 nemožno považovať za výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka, ale o zosplatnenie úveru v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto mal súd skúmať, či sa žalovaná dostala do omeškania s platením jednotlivých splátok, či možnosť zosplatnenia strany dohodli, a či boli na zosplatnenie splnené podmienky. V samotnej zmluve nie je táto možnosť dohodnutá, a preto treba skúmať či vyplýva z úverových podmienok, o ktorých existuje spor, či boli alebo neboli súčasťou zmluvy. K splatnosti splátok odvolací súd uviedol, že v zmluve je dohodnutá celková výška splátky 157,56 Eur a počet 84 s tým, že sú splatné k 15. dňu v mesiaci. Z týchto informácií mohol spotrebiteľ bez ťažkostí identifikovať dátumy splatnosti splátok, ich počet a výšku. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že úver bo žalovanej poskytnutý dňa 16. januára 2015 a ona nasledujúci mesiac, dňa 5. februára 2015, uhradila prvú splátku. Preto nemožno vyvodiť, strany nedohodli splatnosť jednotlivých splátok.

3. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním právnej zástupkyne žalobkyne a oboznámením sa so zmluvou o úvere, úverovými podmienkami, výpisom čerpania, splátok a úhrad, výzvou k splateniu celého úveru, predžalobnou výzvou, poštovými podaciami hárkami a ďalšími listinami nachádzajúcimi sa v spise, pričom zistil nasledovné:

4. Strany uzavreli dňa 14. januára 2015 zmluvu o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 7.500 Eur a žalovaná vrátiť ho s úrokom 17,89 % ročne v 84 mesačných splátkach po 157,56 Eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. V poslednom odseku na strane 2 zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere sú úverové podmienky s kódom TKH214 a žalovaná svojim podpisom potvrdzuje, že tieto prevzala, je s nimi oboznámená a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Na strane 3 zmluvy (body 47 - 55) sa strany zároveň dohodli na uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere s limitom 500 Eur, ktorý nie je predmetom tohto konania. Podľa hlavy 6 § 3 úverových podmienok, ak sa žalovaná oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, musí celý úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru). Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad poskytol žalobca žalovanej sumu 7.500 Eur dňa 16. januára 2015, žalovaná mu uhradila celkom sumu 1.260,48 Eur (8 splátok po 157,56 Eur zaplatených v dňoch 5. februára 2015, 5. marca 2015, 7. apríla 2015, 5. mája 2015, 5. júna 2015, 6. júla 2015, 5. augusta 2015 a 7. marca 2016). Pretože žalovaná bola v omeškani s úhradou, vyzval ju žalobca listom zo dňa 14. januára 2016 uhradiť celú dlžnú sumu z úveru do 15 dní od odoslania výzvy. Predžalobnou výzvou zo dňa 30. marca 2016 oznámil žalobca žalovanej prevzatie právneho zastúpenia Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. a vyzval ju zaplatiť dlžnej časti úveru v sume 7.652,63 Eur. V predžalobnej výzve uviedol, že aj napriek opakovanej výzve žalovaná pohľadávku riadne neuhradila, a preto ju listom zo dňa 14. januára 2016 vyzval vrátiť celý neuhradený úver v súlade s úverovými podmienkami. Obidve výzvy odoslal žalobca podľa priložených poštových podacích hárkov na adresu žalovanej uvedenu v zmluve (XXX XX M. M., V. XX) v dňoch 18. januára 2016 a 31. marca 2016.

5. Súd posúdil vzťah strán ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvárania, lebo išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom v postavení veriteľa - dodávateľa (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov) žalovanej ako spotrebiteľovi (fyzickej osobe, ktorá podľa zmluvy nekonala v rámci zamestnania, povolania alebo podnikania, či inej obchodnej činnosti). Uzavretá zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. - termín konečnej splatnosti úveru. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe musí byť termín konečnej splatnosti v zmluve určený presným dátumom (rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. septembra 2012, sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10.

decembra 2012 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. mája 2013), v predloženej zmluve je však konečná splatnosť určená len ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci“, pričom zo zmluvy nie je zrejmé, kedy je úver poskytnutý, a preto nemožno určiť termín konečnej splatnosti úveru. Pre absenciu uvedenej náležitosti sa poskytnutý úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, a preto má žalobca nárok len na vrátenie poskytnutej istiny.

6. Súd sa zaoberal i splatnosťou úveru. Podľa vysloveného záväzného právneho názoru súdu druhej inštancie boli v zmluve termíny splatnosti splátok riadne dohodnuté k 15. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná po mesiaci od poskytnutia úveru (k čomu podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad došlo dňa 16. januára 2015), t.j. dňa 15. februára 2015. Ostatné splátky sú splatné vždy k 15. dňu nasledujúcich mesiacov. Pretože súd už uzavrel, že žalobca má z titulu zmluvy nárok len na vrátenie istiny 7.500 Eur, je žalovaná povinná vrátiť len túto sumu a nie všetkých 84 splátok v dohodnutej výške 157,56 Eur (spolu 13.235,04 Eur). Pretože sa strany riadne dohodli na výške splátok a dátumoch ich splatnosti, bola žalovaná povinná v súlade so zmluvou tieto splátky v dohodnutej výške a termínoch uhrádzať až dovtedy, kým jej celková úhrada dosiahne výšku poskytnutej istiny. Riadnym splácaním splátok by žalovaná splatila istinu v 47 splátkach v dohodnutej výške po 157,56 Eur a časťou 48. splátky v sume 94,68 Eur, ktorá bude splatná dňa 15. januára 2019. Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovaná riadne (pred termínom splatnosti jednotlivých splátok) uhradila prvých 7 splátok úveru splatných od 15. februára 2015 do 15. augusta 2015, pričom ďalšiu v poradí 8. splátku, ktorá bola splatná dňa 15. septembra 2015, uhradila dňa 7. marca 2016. Zaplatenie ďalších splátok už z prehľadu čerpania, splátok a úhrad ani z tvrdení strán nevyplýva. Neuhradených tak ostalo 40 splátok splatných v dohodnutých termínoch splatnosti od 15. októbra 2015 do 15. januára 2019.

7. Súd skúmal i to, či došlo k zosplatneniu úveru. Nevyhnutným predpokladom zosplatnenia dlhu je v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dohoda strán o tejto možnosti. Súd v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu konštatuje, že v samotnej zmluve takáto možnosť dohodnutá nie je. Možnosť zosplatnenia je stanovená len v úverových podmienkach TKH214 (hlavy 6 § 3). To, či boli úverové podmienky súčasťou zmluvy je medzi stranami sporné. Žalovaná uviedla, že sa s obsahom týchto podmienok neoboznámila a žalobca jej ich nikdy neodovzdal. Súd má za to, že ak žalovaná tvrdí, že sa s úverovými podmienkami nemala možnosť oboznámiť a žalobca jej ich neodovzdal, spočíva dôkazné bremeno preukázať oboznámenie žalovanej s týmito podmienkami a ich odovzdanie žalovanej na žalobcovi. Od žalovanej totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázala, že tieto podmienky neprevzala alebo sa s nimi neoboznámila, lebo ide o negatívnu skutočnosť (tzv. negatívna dôkazná teória vyjadrená napr. v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/81/2010 a 6MOBdo/17/2010). Súd má za to, že samotné vyjadrenie v zmluve, že žalovaná úverové podmienky prevzala, je s nimi oboznámená a prejavuje súhlas byť nimi viazaná, nepreukazuje, že sa tak skutočne stalo. Toto vyjadrenie je súčasťou vopred predtlačenej formulárovej zmluvy vyhotovenej žalobcom ako dodávateľom, ktorý ho sám vpísal do uzavretej zmluvy. Preto nie je prejavom samotnej žalovanej potvrdzujúcim, že sa oboznámila resp. prevzala úverové podmienky, a že mieni, aby sa stali súčasťou zmluvy. Ani podpis žalovanej za jej vyjadrením o oboznámení a prevzatí úverových podmienok nepotvrďuje jej vôľu byť viazaná úverovými podmienkami. V zmluve sa nachádzajú spolu 3 podpisy žalovanej - prvým v poradí potvrdzuje pravdivosť údajov o jej osobe, druhým prejavuje vôľu uzavrieť úverovú zmluvu, ktorá je predmetom tohto konania, lebo sa nachádza bezprostredne za údajmi o úverovej zmluve, a tretím podpisom žalovaná uzavrela zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ktorá nie je predmetom tohto konania). Skutočnosť, že žalobca medzi údaje o úverovej zmluve a druhý podpis žalovanej umiestnil viaceré iné dojednania (medzi nimi aj súhlas s úverovými podmienkami) nedeklaruje skutočnú vôľu žalovanej potvrdiť, že je oboznámená s obsahom úverových podmienok a cíti sa nimi viazaná, lebo jej primárnym cieľom je uzavretie úverovej zmluvy, čo bolo dôvodom, že zmluvu na danom mieste podpísala. Žalobca v súvislosti s namietaným neoboznámením žalovanej s úverovými podmienkami nenavrhol vykonať žiaden dôkaz; to, že sú súčasťou zmluvy len tvrdí. Pretože súd ustálil, že v tomto prípade je dôkazné bremeno na žalobcovi, má pre neunesenie tohto bremena za to, že v konaní nebolo preukázané, že sa strany dohodli, že súčasťou zmluvy sú aj úverové podmienky, že žalovaná mala možnosť poznať ich obsah a prejavila vôľu byť nimi viazaná. Preto má súd za to, že strany sa na možnosti zosplatniť úver nedohodli.

8. Pre úplnosť súd dodáva, že aj keby sa strany na možnosti zosplatnenia úveru dohodli, neboli pre zosplatnenie splnené sprísnené podmienky pre spotrebiteľské zmluvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka. Podľa tohto ustanovenia môže dodávateľ k zosplatneniu pristúpiť len ak spotrebiteľ na možnosť zosplatnenia v lehote aspoň 15 dní na uplatnenie tohto práva upozornil. Žalobca však už výzvou zo dňa 14. januára 2016 vyzval žalovanú na splatenie celého úveru (spolu v sume 7.748,51 Eur), teda ide už o samotné zosplatnenie úveru. Na poukaz žalobcu na následnú predžalobnú výzvu treba konštatovať, že v jej texte je uvedené, že žalovanú už listom zo dňa 14. januára 2016 vyzval vrátiť celý neuhradený úver, z čoho jasne vyplýva jeho vôľa zosplatniť úver už touto, v poradí prvou výzvou. Preto nemožno považovať výzvu zo dňa 14. januára 2016 za upozornenie vyžadované zákonom a za samotné zosplatnenie až predžalobnú výzvu. Upozornenie malo v zmysle zákona predchádzať už výzve na zaplatenie celého úveru zo dňa 14. januára 2016, o čom sa však v spise nenachádza žiaden dôkaz. Preto k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom nedošlo, a preto je úver naďalej splatný v pôvodných splátkach uvedených v odseku 6 tohto odôvodnenia.

9. Z neuhradených 40 splátok úveru je ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku (16. októbra 2018) ako rozhodujúceho stavu pre súd (§ 217 ods. 1 CSP) splatných len 37 splátok od 15. októbra 2015 do 15. októbra 2018 po 157,56 Eur, spolu v sume 5.829,72 Eur. Uhradiť túto sumu žalobcovi súd žalovanej uložil a vo zvyšku (splátky splatné dňa 15. novembra 2018 a 15. decembra 2018 v sume po 157,56 Eur a dňa 15. januára 2019 v sume 94,68 Eur) žalobu zamietol, pretože v tejto časti je podaná predčasne (pred splatnosťou uvedených splátok).

10. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania, jednak kapitalizovanou sumou 75,87 Eur, ktorá podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad predstavuje obdobie od 2. februára 2016 do 28. apríla 2016, a ďalej v sadzbe 5,05 % ročne zo sumy 6.239,52 Eur za obdobie od 29. apríla 2016 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania uplatneného kapitalizovanou sumou súd žalobu zamietol, lebo táto suma je vyčíslená nesprávne, keď podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad je vypočítaná z celej dlžnej istiny (zo sumy 6.397,08 Eur od 2. februára 2016 do 7. marca 2016 a zo sumy 6.239,52 Eur od 8. marca 2016 do 28. apríla 2016). Pretože nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, nemohla byť žalovaná v tomto čase v omeškaní s celou dlžnou istinou, ale len s jednotlivými splátkami splatnými k uvedeným dátumom. Ohľadne úroku z omeškania uplatňovaného percentuálnou sadzbou za obdobie od 29. apríla 2016 do zaplatenia súd uvádza, že žalovaná sa dostala do omeškania pri každej jednotlivéj neuhradenej splátke odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. predstavuje úrok z omeškania sadzu o päť percentuálnych bodov vyššiu ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá bola do 15. marca 2016 v sadzbe 0,05 % ročne a od 16. marca 2016 až po súčasnosť vo výške 0 %. Preto je úrok z omeškania pre splátky splatné od 15. októbra 2015 do 15. februára 2016 v sadzbe 5,05 % ročne a pre splátky splatné od 15. marca 2016 do 15. októbra 2018 v sadzbe 5 % ročne. Pretože žalobca žiada úrok z omeškania až od 29. apríla 2016, priznal mu ho súd zo splátok splatných pred týmto dátumom až od uvedeného dňa (ide o 7 splátok splatných od 15. októbra 2015 do 15. apríla 2016) a z ostatných splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti. Vo zvyšku úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

11. Nárok na náhradu trov konania súd podľa § 255 ods. 2 CSP pomerne rozdelil. Žalobca bol úspešný v časti 5.829,72 Eur so žalovanými 6.239,59 Eur (t.j. 93,43 %) a žalovaná vo zvyšku, v ktorom súd žalobu zamietol (t.j. 6,57 %). V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorého čistý procesný úspech, ako rozdiel jeho úspechu a úspechu žalovanej, predstavuje 86,86 %. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.